

عنوان مقاله:

شوادان، کهن الگوی معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فرهنگ، هنر و معماری اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

زینب آقاشیرمحمدی - طراح و مدرس آموزشگاه های آزاد-کارشناس معماری

مهرداد حسنی اسپیلی - طراح و مدرس آموزشگاه های آزاد-کارشناس ارشد معماری اسلامی

خلاصه مقاله:

در تاریخ تمدن این سرزمین شواهد زیادی از خلاقیت مردمان این سرزمین در عرصه های گوناگون به چشم می خورد و نمایانگر ارزشها و میراث فرهنگی این دیار است، در این میان معمار کهن با کشف مواهب پنهان خداوند در دل زمین، دست توانایی در به نمایش گذاشتن کهنالگوهایی برای ایجاد موجبات راحتی زندگی انسان داشته است. از اساسی ترین ویژگی های تمام بافت های سنتی برخورد بدون تخریب و همسازیا پدیده های طبیعی است. شوادان یکی از کهن الگوهای معماری ایرانی است که در گذشته با هدف سازگاری با اقلیم و فرار از گرما در شهرهای شوشتر و دزفول ساخته شده است. آفتاب شدید و دمای بالا (همراه با رطوبت نسبی) اصلی ترین معضل این اقلیم در اکثر ماه های سال است. در این مطالعه نخست به بررسی و ویژگی ها و نظام فضایی شوادان در چارچوب آسایش انسان که برای دستیابی به معماری پایدار می باشد اشاره شده و در ادامه به چگونگی استفاده از انرژی سرمایشی شوادان برای بهینه سازی فضاهای امروز والگوی نوین در بوجود آوردن فضاهای مطبوع و خاطره انگیزی که باعث رونق صنعت توریسم این خطه می شود پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

شوادان، کهن الگو، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538066>

